

OCENA WYNIKÓW KOMISJI WERYFIKACYJNEJ

Z mocy ustawy likwidującej WSI (art. 70 ustawy) Komisja Weryfikacyjna była zobowiązana opracować dwa dokumenty: „**Komunikat o wynikach prac**” oraz „**Sprawozdanie ze swojej działalności**”.

Sprawozdanie z działalności Komisji Weryfikacyjnej

Ustawa o likwidacji WSI (art. 70 ust. 1) zobowiązała Komisję Weryfikacyjną do sporządzenia Sprawozdania ze swojej działalności i złożenia go Marszałkowi Sejmu RP za pośrednictwem Sejmowej Komisji do Spraw Służb Specjalnych do 30 czerwca 2008 r. Przewodniczący Komisji Weryfikacyjnej pan Jan Olszewski, nie dopilnował, aby taki dokument został sporządzony i złożony do Marszałka Sejmu RP w stosownym terminie. Również Sejmowa Komisja do Spraw Służb Specjalnych, która nie tylko, że nie domagała się otrzymania Sprawozdania, to większością głosów przegłosowała, że Sprawozdanie jest zbędnym dokumentem i nie ma potrzeby, aby go żądać od Komisji Weryfikacyjnej. Biernym w tej sprawie pozostał także ówczesny Marszałek Sejmu RP Bronisław Komorowski.

Komunikat o wynikach prac Komisji Weryfikacyjnej

Ustawa o likwidacji WSI (art. 70 ust. 2 i 3) oraz Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2008 r w sprawie zakresu informacji o działalności Komisji Weryfikacyjnej powołanej w związku z likwidacją WSI, podlegających podaniu do publicznej wiadomości jednoznacznie określiły jakie informacje Komisja Weryfikacyjna musi przekazać społeczeństwu po zakończeniu swojej działalności w dniu 30 czerwca 2008 r.

Poniżej zostały wyszczególnione wszystkie informacje, które Komisja Weryfikacyjna była ustawowo zobowiązana podać w Komunikacie oraz [oceny wywiązania się Komisji Weryfikacyjnej z realizacji poszczególnych zadań](#):

1. Imiona i nazwiska członków Komisji Weryfikacyjnej, w tym jej Przewodniczącego, określenie organu, który powołał danego członka w skład Komisji Weryfikacyjnej, oraz wyszczególnienie zmian osobowych w składzie Komisji Weryfikacyjnej przeprowadzonych w okresie jej działalności.
[Zadanie zostało zrealizowane w 100%.](#)
2. Liczbę i skład zespołów Komisji Weryfikacyjnej oraz wyszczególnienie zmian osobowych w składzie zespołów Komisji Weryfikacyjnej przeprowadzonych w okresie działalności tych zespołów.
[Zadanie nie zostało zrealizowane. Nie jest znane, czy zespoły robocze Komisji Weryfikacyjnej pracowały w stałych składach, ile zespołów weryfikowało oświadczenia żołnierzy i pracowników, ile zespołów prowadziło rozmowy wyjaśniające i wysłuchania oraz jakie były składy osobowe tych zespołów.](#)
3. Okres działalności Komisji Weryfikacyjnej.
[Zadanie zostało zrealizowane w 100%.](#)
4. Liczbę i terminy posiedzeń plenarnych Komisji Weryfikacyjnej oraz liczbę i terminy posiedzeń poszczególnych zespołów Komisji Weryfikacyjnej.
[Zadanie zostało zrealizowane w 75%. Została podana liczba i terminy plenarnych posiedzeń Komisji Weryfikacyjnej oraz lista dni, w których pracowały zespoły robocze Komisji Weryfikacyjnej. Nie została podana liczba zespołów roboczych Komisji Weryfikacyjnej oraz terminy ich posiedzeń. W załączniku nr 1 został podany wyciąg z informacji dotyczących terminów wysłuchań prowadzonych przez zespoły robocze Komisji Weryfikacyjnej, którego treść nie jest znana Stowarzyszeniu.](#)
5. Liczbę złożonych do Komisji Weryfikacyjnej oświadczeń, o których mowa w art. 67 ust. 1 i 3 oraz art. 68 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego oraz ustawę

o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, zwanej dalej „ustawą”.

Zadanie zostało zrealizowane w 100%. Jednak podana liczba 2508 złożonych oświadczeń budzi pewne wątpliwości. Weryfikacji poddało się 2179 osób, zaś art. 67 ust 1 i ust. 3 ustawy zobowiązywał każdą osobę do złożenia dwóch oświadczeń, zatem liczba złożonych oświadczeń powinna wynosić 4358.

6. Liczbę osób, które złożyły wyjaśnienia, o których mowa w art. 63 ust. 4 ustawy, w tym wyjaśnienia pisemne.

Zadanie zostało zrealizowane w 100%.

7. Liczbę osób, które zostały wysłuchane na podstawie art. 63 ust. 4a ustawy.

Zadanie zostało zrealizowane w 100%.

8. Liczbę oświadczeń, które Komisja Weryfikacyjna, działając na podstawie art. 63 ust. 2 ustawy, uznała za zgodne z prawdą, oraz liczbę oświadczeń, które Komisja Weryfikacyjna uznała za niezgodne z prawdą.

Zadanie zostało zrealizowane w 100%.

9. Liczbę skierowanych do prokuratury zawiadomień o popełnieniu przestępstwa, z uwzględnieniem miejsca i czasu ich popełnienia oraz kwalifikacji prawnej czynu.

Stopień realizacji zadania jest trudny do określenia, gdyż Przewodniczący Komisji Weryfikacyjnej ograniczył się do podania w treści Komunikatu jedynie liczb zawiadomień, zaś wyciąg z zawiadomień o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa podał w załączniku nr 2, którego treść nie jest znana Stowarzyszeniu.

Rozporządzenie nie określiło formy i sposobu podania Komunikatu do publicznej wiadomości. Przewodniczący Komisji Weryfikacyjnej przedstawił treść Komunikatu na zorganizowanej przez siebie konferencji prasowej. Treść Komunikatu znajduje się w aktach śledztwa prowadzonego przez prokuraturę cywilną.

Rozporządzenie nie przewidywało podania liczby niezwyfikowanych oświadczeń lub osób, gdyż najprawdopodobniej członkowie Rady Ministrów nie wyobrażali sobie, że Komisja Weryfikacyjna może nie wykonać tak odpowiedzialnego zadania w terminie wyznaczonym przez Prezesa RM.

Dodatkowa informacja

W dniu 22 września 2008 r. jeden z oficerów WSI stosownie do art. 304 § 1 kpk. Zawiadomił Prokuraturę Krajową o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez funkcjonariusza publicznego Przewodniczącego Komisji Weryfikacyjnej o nie dopełnienie obowiązków (art. 231 § 1 kk.), wynikających z zapisów art. 70 ust. 2 (oraz ust. 1) ustawy "Przepisy wprowadzające ustawę o SKW oraz SWW oraz ustawę o służbie funkcjonariuszy SKW oraz SWW" z dnia 9 czerwca 2006 r. (Dz. U. 2006 Nr 104 poz. 711 z późn. zm.).

Prokurator Prokuratury Okręgowej w Warszawie odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie uzasadniając, że „Z uwagi na fakt, iż są to w większości dane statystyczne, ulęgające ciągłym zmianom w trakcie prac Komisji trudne, a być może nawet niemożliwe wydaje się sporządzenie takiego całościowego zestawienia przed zakończeniem jej prac. Ewentualny argument, iż członkowie Komisji znając termin zakończenia jej działań mogli jednak wcześniej przygotować projekt komunikatu, wynikającego z art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2006r., można rozważać jedynie pod kątem popełnienia przestępstwa z art. 231 § 3 kk, a więc działania w warunkach lekkomyślności lub zaniedbania. Do znamion tego przestępstwa dochodzi jednak warunek wyrządzenia istotnej szkody w tym przypadku szkody w interesie pokrzywdzonego, który został pozbawiony prawa do informacji. ... Mając na uwadze powyższe czyn opisany w punkcie 1 sentencji niniejszego postanowienia nie zawiera znamion przestępstwa. Jeżeli chodzi o niedopełnienie przez członków Komisji Weryfikacyjnej, powołanej w związku z likwidacją Wojskowych Służb Informacyjnych, obowiązku wynikającego z art. 70 ust. 1 w/wym. ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. w ten sposób, iż z chwilą zakończenia prac tej komisji w dniu 30 czerwca 2008 r.

nie sporządzili oni sprawozdania z jej działalności dla Marszałka Sejmu RP, również trudno dopatrzeć się w powyższym zachowaniu wszystkich znamion przestępstwa z art. 231 § 1 kk, albowiem zawiadamiający nie wykazał, iż takie działanie wywołało szkodę dla interesu publicznego lub interesu prywatnego zawiadamiającego. **Pokrzywdzonym co do powyższego czynu zabronionego jest niewątpliwie Marszałek Sejmu RP, który jak do tej pory nie złożył zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa w tej sprawie, z którego wynikałoby, że poprzez nieuzyskanie powyższego sprawozdania została wyrządzona jakakolwiek szkoda. Ponadto w zakresie tego czynu będzie mu przysługiwało prawo wniesienia zażalenia na niniejsze postanowienie.**” (postanowienie z dnia 21 listopada 2008 r., sygn. akt VI Ds. 233/08).

W dniu 3 grudnia 2008 r. oficer WSI, zgodnie z przysługującym mu prawem wniósł zażalenie na wydane postanowienie (Marszałek Sejmu RP nie skorzystał z tego prawa).

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa XIV Wydział Kamy na rozprawie w dniu 7 stycznia 2009 r. postanowił „**zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy**”. W uzasadnieniu postanowienia sąd napisał: „Zażalenie nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie. Zdaniem Sądu ocena prawno-karna zawarta w uzasadnieniu postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa jest w pełni prawidłowa. Prokurator należycie ocenił zgromadzony materiał dowodowy, nie znajdując podstaw do uznania, iż czyn opisany w pkt 1 zaskarżonego postanowienia nie zawiera znamion przestępstwa. Natomiast zażalenie skarżącego nie zawiera żadnych argumentów mogących stanowić podstawę uchylecia orzeczenia i stanowi jedynie polemikę z ustaleniami prawnymi dokonanyimi przez prokuratora.” (postanowienie z dnia 7 stycznia 2009 r., sygn. akt XIV Kp 2838/08).

Oficer WSI dzięki wymiarowi sprawiedliwości już wie, że jeśli urzędnik publiczny nie wykona nałożonych na niego ustawowych obowiązków, to nie popełnia przestępstwa. Oficer radzi, aby jednak uważać, gdyż uzyskane doświadczenie jest przypadkiem dotyczącym urzędników wyznaczonych przez Prezydenta RP i Prezesa RM, których działanie nie wywołało szkody dla interesu publicznego i interesu prywatnego oficera WSI.